2. n. (-तम्) Wish, desire; e. g. *Yoga Sútra*: यथाभिमतध्यानाद्वा. E. मन् with अभि, kŕit aff. क्त.

II. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Much honoured, much respected; e. g. *Anuśasanap. Mahábh.*: अभिमतजनवत्सला हि गङ्गा जगति युनक्ति सुखैश्च भक्तिमन्तम्. E. अभि and मत.

अभिमनन Tatpur. n. (-नम्) The same as अभिमान q. v. E. मन् (cl. 4) with अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभिमनस् Bahuvr. m. f. n. (-नाः-नाः-नः) Wishing for, longing for; e. g. *Śiśupalab.*: भवतो ऽभिमनाः समीहते सहृषः कर्तुमुपेत्य माननाम् (*Mallin.*: अभिमना उत्कण्ठितचित्तः). Comp. the following. E. अभि and मनस्.

अभिमनाय् denom. átm. (-यते) To be longing for, to wish for, to be pleased with; e. g. *Bhaṭṭik.*: कान्तिं नाभिमनायेत को वा स्थाणुसमो ऽपि ते (*Jayam.*: = सचेता भवेत्; *Bharatas.*: = प्रीतमना भवेत्). E. अभिमनस्, denom. aff. क्यङ्.

अभिमन्तव्य Tatpur. m. f. n. (-व्यः-व्या-व्यम्) [1] To be desired, to be wished, desirable. [2] To be agreed upon, to be admitted. E. मन् with अभि, kŕitya aff. यत्.

अभिमन्तृ Tatpur. m. f. n. (-न्ता-न्त्री-न्तृ) Referring the objects of existence to one's own self (the quality of अहंकार); e. g. *Manu*: उद्बर्हात्मनश्चैव मनः सदसदात्मकम्। मनसश्चाप्यहंकारमभिमन्तारमीश्वरम्; (*Kullúka*: = अहमित्यभिमानाख्यकार्ययुक्तम्; *Medhátithi*: अहमित्यभिमानिता अहंकारस्य वृत्तिः). Comp. for the explanation of this term अभिमान. E. मन् with अभि, kŕit aff. तृच्.

अभिमन्तोस् Tatpur. ind. (ved.) (Probably.) To hurt, to injure, to destroy, (comp. *Nílak.* s. v. मन् with अभि); e. g. *Śatapath.*: अथ हैक उल्मुकेन दहन्ति। तदु तथा न कुर्यादेष वै रुद्रियो ऽग्निः स हैनमीश्वरः सपुत्रं सपशुमभिमन्तोः 'for it is capable to injure (or to destroy) him with his sons and cattle'; (for the construction of ईश्वर comp. *Páṅ.* III. 4. 13.). E. मन् with अभि, kŕit aff. तोसुन् (i. e. the genitive of an obsolete base अभिमन्तु, in the sense of the infinitive, which in the classical dialect would be अभिमन्तुम्; but with the udátta on the second syllable, which accent the word would not have, if it were the sixth case of a regular word अभिमन्तु; comp. *Páṅ.* VI. 2. 50.).

अभिमन्त्रण Tatpur. n. (-णम्) [1] Calling, addressing, invoking, inviting. [2] Consecrating, making sacred or charming by reciting (over the object) mantras or vaidik formulæ; e. g. *Yájnav.*: दत्वान्नं पृथिवी पात्रमिति पात्राभिमन्त्रणम्; or *Mitáksh.*: हविषो ऽभिमन्त्रणम्; comp. the following articles. E. मन्त्र् with अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभिमन्त्रणमन्त्र Tatpur. m. (-न्त्रः) A mantra or vaidik formula used for consecrating or charming an object; e. g. *Mitákshara* on *Yájnav.*: अतश्च भूर्भुवःस्वरित्यादिभिर्गोतमोक्तैरनुमन्त्रणमन्त्रैः सहास्य विकल्पः। Comp. अभिचारमन्त्र. E. अभिमन्त्रण and मन्त्र.

अभिमन्त्रित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Consecrated, charmed, made sacred by a formula pronounced over it; e. g. *Yama*: अङ्गुल्यग्रे स्थितं पिण्डं गायत्र्या चाभिमन्त्रितम्। प्राश्याचम्येत्पुनः कुर्यादन्यस्याप्यभिमन्त्रणम्; or *Mitáksh.*: अग्निमभिमन्त्र्य तप्तमयःपिण्डं संदंशेन गृहीत्वा कर्त्रभिमन्त्रितं तस्याञ्जलौ निदध्यात्; or *Rámáyaṇa*: कृतस्वस्त्ययनं .... मङ्गलैरभिमन्त्रितम्; or *Suśruta*: अग्निश्च गायत्र्यभिमन्त्रिताभिः &c. Comp. अभिचारित. E. मन्त्र् with अभि, kŕit aff. क्त.

अभिमन्थ Tatpur. m. (-न्थः) A disease of the eye; probably the same as अधिमन्थ. E. अभि and मन्थ.

अभिमन्य Tatpur. m. f. n. (-न्यः-न्या-न्यम्) (Perhaps.) To be honoured; (in the Buddhistic Sanskŕit) e. g. *Lalitav.*: कृतवेदिताधर्मालोकमुखं पराभिमन्यतायै संवर्तते. E. मन् with अभि, kŕit aff. क्यप् (?).

अभिमन्यमान Tatpur. m. f. n. (-नः-ना-नम्) Having an erroneous conception, fancying; e. g. *Vijnánabh.* on the *S. Prav.*: कश्चिद्राजपुत्रो जन्मपुरान्निःसारितः शबरेण केनचित्पोषितो ऽहं शबर इत्यभिमन्यमानस्तं द्विजं ज्ञात्वा कश्चिदमात्यः प्रबोधयति न त्वं शबरो ऽपि राजपुत्रस्तथा राजासीति स च झटित्येव चाण्डालाभिमानं त्यक्त्वा सात्त्विकमेव राजभावमालम्बते राजाहमस्मीति. (Comp. also the meanings of मन् with अभि.) E. मन् with अभि, kŕit aff. शानच्, ágama मुक्.

अभिमन्यु Bahuvr. m. (-न्युः) A proper name of: [a] A son of the Manu Chákshusha by Navalá; [b] A son of Arjuna by Subhadrá; [c] A king of Orissa, who reigned after Vichitravírya (comp. *Lassen's Ind. Alt.* II. p. 31); [d] A king of Kashmir, who reigned after Nágárjuna (comp. *Lassen's Ind. Alt.* II. p. 413); [e] Another king of Kashmir, who reigned after Kshemagupta. E. अभि and मन्यु.

अभिमन्युपुर Tatpur. n. (-रम्) The name of two towns in Kashmir: the first founded by Abhimanyu, the successor of Nágárjuna, the second by the wife of Kshemagupta, in commemoration of the reign of his successor Abhimanyu. E. अभिमन्यु and पुर.

अभिमन्युस्वामिन् Bahuvr. m. (-मी) The name of a sanctuary built by the wife of Kshemagupta in commemoration of the reign of his successor Abhimanyu. E. अभिमन्यु and स्वामिन्.

अभिमर Tatpur. m. (-रः) [1] Killing, slaughter. [2] War, combat. [3] Danger from one's own army, treachery. [4] A binding, a tie or fetter; (the three first meanings in several Koshas, the last in *Jaṭádhara*: अभिमरो वधबन्धयोः). E. मृ with अभि, kŕit aff. अप्, or अभि and मर.

अभिमर्द Tatpur. m. (-र्दः) [1] Rubbing, friction. [2] Devastation of a country &c. by an enemy, invasion. [3] War, battle. [4] Spirituous liquor (? *Hemach.*: मद्य). E. मृद् with अभि, kŕit aff. अच् or घञ्.

अभिमर्दन Tatpur. 1. m. f. n. (-नः-नी-नम्) Oppressing.

2. n. (-नम्) The same as अभिमर्द 2. E. मृद् with अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभिमर्दिन् Tatpur. m. f. n. (-र्दी-र्दिनी-र्दि) Oppressing, acting cruelly. E. मृद् with अभि, kŕit aff. इनि.

अभिमर्श Tatpur. m. (-र्शः) Touching, contact with; e. g. *Śakunt.*: कृताभिमर्शामनुमन्यमानः सुतां त्वया 'the daughter who has had contact (i. e. sexual intercourse) with thee'. See also अभिमर्ष. E. मृश् with अभि, kŕit aff. घञ्.

अभिमर्शक Tatpur. m. f. n. (-र्शकः-र्शिका-र्शकम्) Touching, having contact with; (comp. अभिमर्श). Also अभिमर्षक. E. मृश् with अभि, kŕit aff. ण्वुल्.

अभिमर्शन Tatpur. n. (-नम्) Touching, contact with. Comp. अभिमर्श and अभिमर्षण. E. मृश् with अभि, kŕit aff. ल्युट्.

अभिमर्शिन् Tatpur. m. f. n. (-र्शी-र्शिनी-र्शि) Touching, having contact with (comp. अभिमर्श); e. g. *Daśakumárach.*: अस्तु सकामं त्वत्कलत्राभिमर्शी वैरासदं धनमित्रः. E. मृश् with अभि, kŕit aff. इनि.